

Septuagesima

1Sam12

5.2.2023

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce, Ježíše Krista i Ducha svatého.

Introit:

Vždyť Hospodin lid svůj neodvrhne, své dědictví neopustí.
Na soudu opět zavládne spravedlnost, půjdou za ní všichni, kteří mají přímé srdce.

Píseň: 105

Čtení: Sk7,54-60

Píseň: 232,246

Kázání: 1Sam12

Jako by pisatel knihy Samuelovy přehazoval příběh o ustanovení krále z jedné strany na druhou. Již po několikáté slyšíme o králi a jeho – dalo by se říci – slavnostní inauguraci, nastolení jeho moci. Jednou je král pomazán tajně, druhdy oficiálně vylosován. Jindy král bojem za své bratry a vítězstvím je prohlášen králem. Nyní, v našem přečteném oddíle před nastoupeným lidem, přijímá svůj úřad od proroka Samuele.

Hle, uposlechl jsem vás ve všem, oč jste mě žádali, a ustanovil jsem nad vámi krále, tak slavnostně vyhláší Samuel. Jak rádi bychom řekli: Hlas lidu, hlas Boží. Avšak tomu tak není. Dějinné události Izraele ukážou, jak se lid zmýlil. I my jsme v takovémto ohrožení. Žádný lidský hlas nemůže být slyšen víc než hlas Boží, který zní přes hluk lidského volání po moci.

Samuel předává úřad novému králi. Nikdo nemůže říct, že Samuel Izrael spravoval špatně. Svůj úřad konal *před* svým lidem, tedy otevřeně a průhledně. Konal úřad a tento úřad předává králi. Samuel byl totiž u řádu a dodejme u řádu Hospodinova. Kromě lidu, který má být Samuelovi svědkem v jeho úřadování, je Samuelovým svědkem Hospodin. Hospodin, který nastoluje ve svém stvoření řád, což možná trochu tahá za uši. Když použijeme místo slova ‚řád‘ latinský ekvivalent ‚regulae‘, již to zní trochu jinak. Tak tedy slovo ‚regulae – pravidla‘, od kterého je odvozeno i slovo rex – král. Tedy pravidla, regule, která dávají společenství jistotu férového života. Samuel se totiž pohybuje v pravidlech ustanovených Králem králů.

Aby nebylo pochyb, kdo je ten král a jak vládne, Samuel jej lidu i nám představí. Je to divný král, ten Hospodin. Jako by jeho obraz, podobu Samuel vůbec neřešil, ani jeho vlastnosti, ani jeho metafyzický přesah.

Samuel lidu připomíná, co Bůh pro člověka vykonal. Samuelovi záleží na tom, aby lidé toho Hospodina rozpoznali skrze dějinné události. Tyto události nejsou jen v režii lidských panovníků a vládců. I nad nimi kraluje král, Hospodin. Jeho promlouvání v dějinách je patrné, kdykoli se nad lidmi slitovává, aby je zachránil od nesvobody.

Nyní tedy, aj, král, kteréhož jste zvolili, za něhož jste žádali, a aj, Hospodin ustanovil jej nad vámi králem. Budete-li se báti Hospodina, a jemu sloužiti a poslouchati hlasu jeho, a nebudete-li se zpěčovati řeči Hospodinově, tak i vy i král, kterýž kraluje nad vámi, ostojíte, jdouce za Hospodinem Bohem vaším. (kral.)

Prvá část řádu, chcete-li pravidel, která má ohromný náboj. Ano, máte, lide, krále, máme své církevní představitele, tak jsme si to jako lidé přáli, a tak nám to bylo umožněno a dáno. Budete jako ostatní organizace. Číhá tu na nás nebezpečí rozdvojenosti. Jaký řád-regule, jaké řády nebo chcete-li pravidla máme dodržovat? Máme nikoli církevní právo. Máme církevní řády.

Báti se Hospodina, jemu sloužiti, poslouchati hlasu jeho, nezpěčovati se řeči Hospodinově. Třikrát rada, co máme dělat, a jedno napomenutí, co nečinit. To stačí, aby vláda v Izraelském království, potažmo v církvi, *ostála* před Pánem Bohem. *Báti se Hospodina.* Většinou se řeší, co to znamená báti se Hospodina, a tím se nakonec zapomene, že se mnohdy více bojíme toho, že v očích druhých ztratíme úctu, uznání, lásku. Jak často bázeň z těch druhých, kteří by naše jméno mohli pošpinit, vytěsni naši bázeň před Hospodinem?

Jemu sloužiti, tedy Hospodinu. Izraelci to měli na jednu stanu těžší než my. Hospodina nikdo neviděl a bylo jej těžko poznat. Na druhou stanu to měli lehčí. Měli Tóru, která jim dávala docela dobrý návod pro život.

My již víme, co je to sloužit Hospodinu. Víme to a poznali jsme to na službě Ježíše z Nazareta nám, lidem. My již víme, protože jsme to poznali na službě Ježíše Krista. Služba Hospodinu je službou lidem a pro lidi.

Poslouchati hlasu jeho, tedy Hospodina. A je tu zase to nepříjemné *poslouchat*. Jak to udělat, aby to neznělo tak děsivě? Poslušnost zavádí. Zde se nemluví o kdejaké poslušnosti. Poslouchat hlasu jeho. A v uších nám zní *moje ovce slyší můj hlas*. Hlas Ježíše Krista zní přes staletí a vždy si nachází své posluchače, a nejen to, tito posluchači Ježíšův hlas uvádějí v slova života.

Nezpěčovati se řeči. Když jsem přečetla toto doporučení, vybavil se mi obraz těch, kteří si zacpávají uši po řeči Štěpánově. Pro Štěpánovy posluchače to bylo nesnesitelné. Vidět nebesa otevřená, zahlednout Boží slávu, zahlédnout tajemství oběti. I shromážděný lid, který stojí před Samuelem, uviděl tajemství Boží slávy, která se zjevila v bouřce, jak nám vypráví mytopoetický jazyk.

Pane, dej, abychom se drželi tvých nařízení a řádů. Prosíme, dej, abychom ti dovedli sloužit. Pane, prosíme, dej, ať naše služba nehledá sobeckých cílů. Pane, dej, abychom s celou tvou církví užili tvoji slávu v nebesích.

Amen.

Píseň: 358

Večeře Páně